

[Dyremose]

pelsen af ungdomsarbejdsløsheden i det udviklingsperspektiv, vi ellers er i gang med.

Her skal vi holde os for øje, at hvis vi tager udviklingen i den sidste 10 års periode, så er antallet af beskæftigede i den offentlige sektor blevet fordoblet fra ca. 400.000 til 800.000. Det giver en skæv balance mellem den offentlige sektor og den private sektor, som i samme periode er indskrænket. Det er bl.a. i det lys, man skal se behovet for, at de ordninger, vi laver, først og fremmest bliver ordninger, som sætter beskæftigelsen i gang i den private sektor.

I det øjeblik det offentlige bevæger sig ind i produktionsorienterede ting og laver egentlige produkter, så skulle det jo gerne være sådan, at det er fornuftige produkter, man laver. Hvis det er fornuftige produkter, ja, så var der i forvejen virksomheder i det private erhvervsliv, som havde dem i deres produktprogram, og som derfor kunne have leveret de pågældende produkter. Eller der ville kunne opstå private virksomheder, som kunne producere de pågældende produkter. Vi skal altså også af den grund være beskedne med hensyn til antallet af offentlige projekter og mere aktive, mere aggressive, hvad angår de private projekter.

Jeg har ligesom den konservative ordfører, fru Grethe Fenger Møller, hæftet mig ved, at regeringen i sin redegørelse siger, at vi skal fastholde den gunstige udvikling i erhvervenes konkurrenceevne, således at der skabes en beskæftigelsesforøgelse i private erhverv. Jeg mener, det er en meget vigtig del af regeringens redegørelse, og jeg håber, at det er en del, som regeringen vil stå fast ved, når vi i andre sammenhænge skal diskutere gunstige vilkår for det private erhvervsliv.

Det er jo rigtigt, at vi skal gøre en ekstraordinær indsats for at fjerne ungdomsarbejdsløsheden, og det er rigtigt, at vi skal tage utraditionelle metoder i brug, men vi skal passe på her i folketinget, at vi ikke bliver så begejstrede for de utraditionelle metoder, at vi glemmer de traditionelle, at vi glemmer, at det er allerbedst at skabe bedre vilkår for det private erhvervsliv, således at det i forbindelse med nye projekter kan sætte nogle flere unge mennesker i beskæftigelse. Det kan lade sig gøre uden tvang. Jeg ved godt, at den socialdemokratiske ordfører er allergisk over for ordet. Det kan lade sig gøre uden tvang. Man kan påvirke.

Jeg vil f.eks. gerne henlede opmærksomheden på en undersøgelse, der er lavet af arbejdsformidlingen i Ribe amt i samarbejde med de tekniske skoler og handelsskolerne i amtet. Her har man lavet en opsøgende virksomhed, man har kontaktet de enkelte virksomheder og har snakket med dem om problemet, har spurgt, om det dog ikke var en idé at tage en lærling eller en praktikant. Det har vist sig, at til trods for, at der er dårlige tider for erhvervslivet, har man rent faktisk i 1982 tilbudt 9 pct. flere lære- og EFG-praktikpladser end det antal, der bliver udlært i 1982. Det kan altså lade sig gøre gennem påvirkning. Det kan lade sig gøre gennem samtale. Derfor er der ikke behov for denne tvang.

Når man kigger nærmere på denne undersøgelse, kommer der interessante ting frem, som man kan arbejde med. Selv om der er en generel stigning i antallet af lærlingepladser, viser det sig, at i Ribe amt falder tilbuddet om lærlinge- og praktikpladser inden for metalområdet med 24 pct. Ja men så har vi da noget at arbejde med. Netop i Ribe amt, hvor vi har off-shorevirksomheden og Nord-sølien og alle de afledte aktiviteter, er virksomhederne inden for denne branche altså ikke i tilstrækkelig grad i gang med at ansætte nye lærlinge og lave nye praktikpladser. Det må være noget, som vi i fællesskab, arbejdsformidlingen og virksomhederne imellem, kan rette op på, for alle virksomheder i området kan se, at der må være et behov for disse veluddannede mennesker om nogle få år.

Derfor vil jeg sige endnu en gang til den socialdemokratiske ordfører: lad være med tvangsforanstaltninger; lad os så finde ud af nogle ordninger, hvor vi ved fælles hjælp og anstrengelser ad frivillig vej kan skabe disse arbejdspladser i det private erhvervsliv.

Kruse Rasmussen (CD):

Jeg vil også starte med at sige tak til ministeren for en rimelig god redegørelse.

Gang på gang hører man om, at godkendelse af de stærkt nødvendige lære- og praktikpladser bliver forhalet på grund af ofte helt urimelige petiteskrav fra de faglige fællesudvalg. Årsagen kan f.eks. være, at et enkelt arbejdsredskab mangler – et arbejdsredskab, som den pågældende virksomhed